

za 5 klg. paczkę zwykłą	45 mk.
" 5 " " ochronną	68 "
" 5 " " pospieszną zwykłą	83 "
" 5 " " pospieszną ochronną	106 "

§ 5. Odszkodowanie w razie ubytku, uszkodzenia lub zaginięcia paczki wypłaca każdy kraj pod warunkami, przewidzianymi w artykule 16 umowy międzynarodowej, dotyczącej wymiany paczek, a zawartej w Madrycie dnia 30 listopada 1920 r. Odszkodowanie to nie może przewyższać:

za paczki do wagi 1 klg.	10 franków
" " " " 1 do 5 klg.	25 "
" " " " 5 do 10 klg.	40 "

względnie równoważnika tych kwot w monecie kraju, przyznającego odszkodowanie.

Minister Poczt i Telegrafów:

Stesłowicz

208.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych

z dnia 3 marca 1921 r.

o podwyższeniu taryfy osobowej na liniach T-wa Akcyjnego Łódzkich Wąskotorowych Elektrycznych Kolei Dojazdowych.

Na mocy dekretu Naczelnika Państwa z dnia 7 lutego 1919 r. (Dz. Praw P. P. z r. 1919 № 14 poz. 152) i w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu zarządzam co następuje:

Na liniach T-wa Akcyjnego Łódzkich Wąskotorowych Elektrycznych Kolei Dojazdowych podwyższa się od dnia 5 marca 1921 r. taryfę osobową: do 3 mk. za osobę i kilometr w kl. III i
" 4 mk. 50 fen. " " " II.

Minister Kolei Żelaznych:

w z. *J. Eberhardt*

209.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych

z dnia 3 marca 1921 r.

o podwyższeniu opłat za przewóz osób oraz bagażu na kolejach wąskotorowych państwowych, oraz znajdujących się pod zarządem państwowym.

Na mocy dekretu z dn. 7 lutego 1919 r. (Dz. Praw № 14 poz. 152) i w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu zarządzam co następuje:

§ 1. Na kolejach wąskotorowych państwowych oraz znajdujących się pod zarządem państwowym podwyższa się opłaty:

- 1) za przewóz osób:
do 3 mk. — fen. za osobę i kilometr w kl. III i
" 4 mk. 50 " " " " " " II;
- 2) za przewóz bagażu o 100^oo.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje od dnia 1 kwietnia 1921 roku.

Minister Kolei Żelaznych:
w z. *J. Eberhardt*

210.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wojskowych i Ministra Skarbu z dnia 17 marca 1921 r.

w przedmiocie uzupełnienia przepisów wykonawczych z dnia 1 lipca 1920 (Dz. Ust. № 79 poz. 530) do ustawy z dnia 29 maja 1920 r. o tymczasowych emeryturach wojskowych (Dz. Ust. № 47 poz. 286).

Na zasadzie art. 6 ustawy z dnia 29 maja 1920 r. (Dz. Ust. № 47 poz. 286) zarządza się co następuje:

§ 1. Za podstawę obliczenia wymiaru emerytury, wedle art. 2 p. b. ustawy z dnia 29 maja 1920 r. o tymczasowych emeryturach wojskowych (Dz. Ust. № 47 poz. 286) brać należy:

A) dla oficerów:

- 1) płacę podstawową posiadanego stopnia z dodatkiem drożyznianym, obliczonym przy zastosowaniu mnożnika, ustalonego dla miejscowości klasy III, o ile emeryt stale mieszka w jednej z miejscowości, zaliczonych do klasy I, II i III, a według mnożnika ustalonego dla klasy IV lub V, o ile emeryt stale mieszka w miejscowości, zaliczonej do jednej z tych klas;
- 2) ryczałt na umundurowanie z dodatkiem drożyznianym według art. 59 ustawy z dnia 29 października 1920 r. (Dz. Ust. № 106 poz. 699);
- 3) kwaterowe obliczone podług norm art. 7 ustawy z dnia 8 kwietnia 1919 r. (Dz. Ust. № 31 poz. 262);
- 4) dodatki na żonę i dzieci z dodatkiem drożyznianym według art. 59 ustawy z dnia 29 października 1920 r. (Dz. Ust. № 106 poz. 699).

B) dla szeregowych:

- 1) płacę podstawową posiadanego stopnia z dodatkiem drożyznianym, obliczonym przy zastosowaniu mnożnika, ustalonego dla miejscowości klasy III, o ile emeryt stale mieszka w jednej z miejscowości, zaliczonych do klasy I, II i III, a według mnożnika, ustalonego dla klasy IV lub V, o ile emeryt stale mieszka w miejscowości, zaliczonej do jednej z tych klas;
- 2) ryczałt na umundurowanie i zakwaterowanie, którego wysokość ustali Minister Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministrem Skarbu;